

партије, небитна је с обзиром на њихов значај.

Вреди поменути, иако је мало познато, да је уставно судство као специјализована функција државе установљено

29. фебруара 1920. године, а да је Чехословачка Уставна повеља била први документ у свету који је експлицитно установио посебно државно тело, први пут га означивши као Уставни суд, опредељено да одлучује о уставности закона које је доносио парламент. Његов задатак био је да обезбеди уставност закона и мера са законском снагом, како је уређено Уставном повељом од 29. фебруара 1920. године, у члану 1: „Доношење закона који су у сукобу са уставном повељом или законима који је могу заменити или допунити, неважеће је. Уставна повеља се може изменити или допунити једино законима посебно означеним као Уставни закони,“ и у члану 2: „Уставни суд ће одлучивати да ли су закони Републике Чехословачке и Кнежевине Карпатске Рутеније (Русинија) у складу са чланом 1“.

Ова законска одредба остала је готово непозната. Знатно касније, октобра 1920. године, појавила се аустријска законска одредба, мада и у знатно детаљнијем облику. Чехословачка уставна одредба остала је мало позната јер је Чехословачка после 1918. године, заједно са Федералном Републиком Аустријом, наследила уставни концепт који се састојао од већег броја уставних закона, а тај део чехословачког Устава није увек превођен. Истичући да је предратна Чехословачка била прва, не желимо да кажемо да не признајемо заслуге много ширег и детаљнијег приступа уставном судству у Аустрији, који је био врло брзо признат и прихваћен широм света, како у теорији, тако и у пракси.

Ово је важило до 2009. године, када је Уставни суд Републике Чешке по први пут поништио уставни закон који је усвојио Парламент, због његове неуставности (кршење уставних захтева за надлежност, усвојене процедуре и садржаја уставног акта). Та историјска одлука пресудно је утицала на даљи политички ток, јер је поништила уставни закон, смањивши првобитни мандат Заступничког дома (избори планирани за октобар 2009. године нису одржани, а избори одржани у јуну 2010. године донели су нову поделу политичке власти). Она се подједнако одразила и на положај Уставног суда и његов ауторитет. У политичкој свести изгубила се идеја да се један уставни закон може употребити за регулисање било чега и избећи уставна контрола. Није случајно да су обе земље делимично одреаговале на своје позитивно и негативно искуство са радом Царског суда, као претходником уставног судства. Назив „уставни суд“ био је реакција на дебате вођене у вези са његовим успостављањем још у време Аустроугарске монархије. За време постојања независне државе Словачке, тај концепт је усвојио Уставни сенат у складу са Законом 20/1942 који је донела Скупштина (Сејм) државе Словачке. Међутим, он се није упуштао у практичну примену.